

Rainy Breeze

ကံကြမ္မာလှိုင်းပေါ်က စကြဝဠာ

အခန်း (၁)

ဂလိုရီဂြိုဟ်၊ ဂလိုရီမြို့တော်၊ ထာဝရ ပန်းဥယျာဉ်။

စကြဝဠာကြီး တစ်ခုလုံးမှာ အလှပဆုံး နေရာတစ်ခု ဖြစ်တယ်။ တိမ်တိုက် ဖြူဖြူလေးတွေရဲ့ ကြားက မိုးကောင်းကင်ဟာ အပြာရောင် မဟုတ်ဘဲ အစိမ်းရောင် ဖြစ်နေတယ်။

ပန်းရောင်စုံတွေဟာ လေထဲ ဝဲပျံနေကြပြီး အဲဒီပန်းတွေဟာ အသက် ရှိနေသယောင် ခံစားရလိမ့်မယ်။ သူတို့ ဟာ တကယ် အသက်ရှိပြီး စကားလည်း ပြောနိုင်ကြတယ်။ တကယ်တော့ သူတို့ ဟာ ပန်းပင် ပန်းပွင့်ပုံစံ ဂြိုဟ်သားတွေ ဖြစ်တယ်။

ပန်းဥယျာဉ်ရဲ့ အလယ်ဗဟိုမှာ နန်းတော်လိုလို အဆောက်အဦ တစ်ခု ရှိတယ်။ အဲဒီအဆောက်အဦရဲ့ အတွင်းဘက်ကျကျ ခန်းမဆောင်တစ်ခုမှာ ပုံရိပ် (၇) ခုဟာ စက်ဝိုင်းသဏ္ဌာန် ထိုင်နေကြတယ်။

ပထမပုံရိပ်က အဖြူရောင် ပန်းပွင့်ကြီးပဲ ဖြစ်တယ်။ အဲဒီပန်းပွင့်ကြီးရဲ့ အရှိန်အဝါက အေးချမ်းတဲ့ သဘော ဆောင်နေတယ်။ သူကတော့ ဒီထာဝရ ပန်းဥယျာဉ်ရဲ့ သခင် ‘ထာဝရပန်း’ ပဲ ဖြစ်တယ်။

ဒုတိယ ပုံရိပ်ကတော့ ခေါင်းနှစ်လုံး လက် (၇) ဘက် ရှိတဲ့ ဂြိုဟ်သားကြီး ဖြစ်တယ်။ သူက ရက်စက် သွေးဆာတဲ့ အရှိန်အဝါတစ်ခုကို ပိုင်ဆိုင်ထားပြီး သူ့ဘေးနားမှာ ရှိတဲ့ ဖြစ်တည်မှု အားလုံးကို ဝါးမျှပစ်ချင်

ပုံ ပေါ်နေတယ်။ သူ့မှာ သီးသန့်နာမည် မရှိဘူး။ အားလုံးက သူ့ကို ‘ယူ
နေဆိုရာ ပြိုဟ်သား အမှတ် ၉၂’ လို့ သိထားကြတယ်။

တတိယ ပုံရိပ်ကတော့ မီးလျှံတစ်ခု ဖြစ်ပြီး သူ့ကို ကြည့်ရတာ
ပူပြင်းတယ်လို့ ထင်ရပေမယ့် သူ့အရှိန်အဝါက အေးမြနေတယ်။ သူက
တော့ မီးအင်ပါယာပြိုဟ်က ‘မီးသခင်’ ပဲ ဖြစ်တယ်။

စတုတ္ထ ပုံရိပ်တစ်ခုက စူးရှတောက်ပတဲ့ ခန္ဓာကိုယ် ပိုင်ရှင် ဖြစ်
တယ်။ သူ့ခန္ဓာကိုယ်ဟာ ဝိညာဉ်တစ်ခုလို ထွင်းဖောက် မြင်နိုင်လောက်
တဲ့ အထိ လုံးဝ ကြည်လင်နေတယ်။ သူဟာ တကယ်လည်း ဝိညာဉ်တစ်
ခုပေါ့။ သူက စကြဝဠာတွင်း နဂါးငွေ့တန်း ဂလက်ဆီ တစ်ခုထဲက နေ
တစ်စင်းရဲ့ ဝိညာဉ် ဖြစ်တယ်။ သူ့ကို သစ်လွင်ခြင်းလို့ အားလုံးက ခေါ်
ကြတယ်လေ။

နောက်ထပ်ပုံရိပ် သုံးခုကတော့ လူသား သုံးယောက်ပဲ ဖြစ်တယ်။
တစ်ယောက်က အရမ်း ရုပ်ဆိုးပါတယ်။ ဗိုက်ပူတယ်။ မျက်လုံး ပြူး
ထွက်နေတယ်။ နှာခေါင်း ပုတိုပြီး လှန်နေတယ်။ မုတ်ဆိတ်မွေးနဲ့ ဆံပင်
တွေက ရှုပ်ပွနေတာပဲ။ သူ့အရှိန်အဝါကို မထုတ်လွှတ် ထားပေမယ့် သူ
အရောင်အဝါက ပညာရှိ ဆန်နေတယ်။ သူ့ကို ‘ဆိုကရေးတီး’ ဆိုပြီး သိ
ကြတယ်။

နောက်ထပ် တစ်ယောက်က မုတ်ဆိတ်မွေး ခပ်ထူထူနဲ့ တရုတ် ရှေး
ဝတ်စုံကြီးကို ဝတ်ဆင်ထားပါတယ်။ မင်းဆွေမင်းမျိုး ရုပ်လက္ခဏာ ရှိ
ပြီး ထူးခြားတဲ့ အရောင်အဝါ ရှိတယ်။ သူ့ရဲ့ တည်ကြည် လေးနက်တဲ့ မျ
က်ဝန်းတွေဟာ အမြဲ ရယ်မောနေတဲ့ မျက်နှာထားနဲ့ လိုက်ဖက်ညီမှု မရှိ
ပါဘူး။ သူကတော့ ‘ကွန်ဇူး’ လို့ ခေါ်တဲ့ ‘ကွန်ဖြူးရှပ်’ ဖြစ်တယ်။

နောက်ဆုံး တစ်ယောက်ကတော့ တောင့်တင်း ခိုင်မာတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်

နဲ့ တိကျ ပြတ်သားတဲ့ ကိုယ်ဟန် ရှိပါတယ်။ သင်္ကန်းဝါဝါကို ရံထားပြီး ဆံတော်က ဆံထုံးပမာ သဘာဝအတိုင်း ရစ်ခွေနေတယ်။ သူကတော့ ဗုဒ္ဓ (ကထာဂတ) ဖြစ်ပါတယ်။ မျက်နှာတော်က အမြဲ ပြုံးသယောင်ယောင်နဲ့ တည်ကြည် လေးနက် နေတတ်ပြီး အဲဒီတည်ကြည်မှုမှာ မဟာ ကရုဏာတော်တွေလည်း ပါဝင်ပါတယ်။

ဒီပုံရိပ် (၇) ခုဟာ တစ်စုံတစ်ခုကို တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ် စဉ်းစားနေတယ်။ ခေါင်းနှစ်လုံး လက် (၇) ဖက် ရှိတဲ့ ယူနေဆိုရာဂြိုဟ်သား အမှတ် ၉၂ ဟာ တိတ်ဆိတ်နေတာကို သည်းမခံနိုင်တော့တဲ့ ပုံနဲ့ စကားစလာပါတယ်။

"အန္တရာယ် လာနေပြီ"

သူ့အသံက ကျင့်ကြံမှု အဆင့်နိမ့်တဲ့ လူတွေကို သတ်နိုင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီခန်းမထဲမှာ ရှိတဲ့ လူတွေက သာမန်လူတွေမှ မဟုတ်တာ။

"ငါတို့ မှာ လောကီရုပ်လောက ကာကွယ်သူ လိုတယ်"

ဆိုကရေးတီးက ညည်းညည်းညူညူ ပြောလိုက်တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ပဲ ယူနေဆိုရာဂြိုဟ်သား အမှတ် ၉၂ ဟာ စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုး ထပြောတယ်။

"ငါက လောကီလမ်းရဲ့ ထာဝရဖြစ်တည်ခြင်း အဆင့် (၈) အထိ ရောက်ခဲ့ပြီး ပြန်လည်မွေးဖွားခြင်း အတားအဆီး (၈) ခု ကို အောင်မြင်ခဲ့တာပဲ။ ငါ ကိုးကြိမ်မြောက် ပြန်လည်မွေးဖွားခြင်း အတားအဆီးကို ဖြတ်ကျော်ဖို့ စွမ်းအင် ရယူနေတုန်းမှာ ငါ့ကို မလုပ်ဖို့ ပြောပြီး လောကုတ္တရာလမ်းကို လျှောက်အောင် လုပ်ခဲ့တာ ဘယ်သူတွေလဲ ဟမ်"

ကွန်ဖြူးရှပ်က လှောင်ရယ် ရယ်ရင်း ပြန်ပြောတယ်။

"မင်းရဲ့ စွမ်းအင်စုပ်ယူတဲ့ နည်းကိုက မဟုတ်တာကိုး။ မင်းကိုသာ (၁၀) ကြိမ်မြောက် ပြန်လည်မွေးဖွားခြင်း အတားအဆီးကို ဖြတ်ကျော်ခွင့် ပြုလိုက်မယ် ဆိုရင် ဒီစကြဝဠာကြီးမှာ သက်ရှိဆိုလို့ ငါတို့ (၆) ယောက် ပဲ ကျန်တော့မယ် ထင်တယ်"

တကယ်တော့ ယူနေဆိုရာဂြိုဟ်သား အမှတ် ၉၂ ဟာ အလောင်း မှော်ဆရာတစ်ဦး ဖြစ်ပြီး သတ်ဖြတ်မှု လမ်းစဉ်ကို လိုက်ခဲ့တယ်လေ။ ဒါကြောင့် ကွန်ဖြူးရှပ်က မီးသခင်နဲ့ ပေါင်းပြီး ဒီဂြိုဟ်သားကို တားခဲ့တာ ပေါ့။

ဒီစကြဝဠာ မှာ ကျင့်ကြံခြင်းက အခြေခံအဆင့် (၉) ဆင့် ရှိပြီး အဲဒီ အခြေခံအဆင့် (၉) ဆင့် အောင်မြင်သွားရင် လောကီလမ်းနဲ့ လောကုတ္တရာလမ်း ဆိုပြီး လမ်းနှစ်လမ်း ရွေးရပါတယ်။

လောကီလမ်းကို ရွေးမယ်ဆိုရင် ပြန်လည်မွေးဖွားခြင်း အတားအဆီး (၁၀) ခုကို ဖြတ်ကျော်ပြီး ထာဝရ ထာဝရဖြစ်တည်ခြင်း အဆင့် (၁၀)) ကို ရောက်သွားရင် ရုပ်ကမ္ဘာလောကရဲ့ တန်ခိုးရှင် ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။

လောကုတ္တရာလမ်းကို ရွေးမယ် ဆိုရင်တော့ သံသရာအဆင့်၊ သံသရာအစကို ပြန်သွားခြင်း အဆင့်နဲ့ မူလထာဝရ အဆင့်ဆိုတဲ့ အဆင့် (၃) ဆင့်ပဲ ဖြတ်ကျော်ရပါမယ်။ ဒါပေမဲ့ သံသရာအစကို ပြန်သွားခြင်း အဆင့်မှာ တင် အောင်မြင်သူ မရှိသလောက် နည်းခဲ့ပြီး ဒီခန်းမထဲက ပုံရိပ် (၇) ခုကပဲ အသက်ရှင်လျက် ပြန်လာနိုင်ပြီး မူလထာဝရ အဆင့်ကို တက်လှမ်း နိုင်တယ်လေ။ မူလ ထာဝရအဆင့်ကို တက်လှမ်းပြီးရင် လောကနဲ့ ပေါင်းစပ်ပြီး သဘောတရားအရ ‘ဗလာနယ်’ မှာ ပဲ ရပ်တည်တော့တယ်။ သူတို့ ကို နာမ်ကမ္ဘာလောကရဲ့ တန်ခိုးရှင်တွေလို့ သတ်မှတ်နိုင်တယ်။

တကယ်တော့ ဒီခန်းမထဲက ပုံရိပ် (၆) ခုဟာ ကိုယ်ပွားတွေ ဖြစ်ပြီး သူတို့ ရဲ့ မူလခန္ဓာကိုယ်တွေဟာ လောကနဲ့ ပေါင်းစပ်ပြီး ဗလာနယ်မှာပဲ နေထိုင် သွားရတယ်လေ။ လွန်ခဲ့တဲ့ ရက်အနည်းငယ်ကမှ မူလ ထာဝရအဆင့်ကို အောင်မြင်သွားတဲ့ ‘ထာဝရပန်း’ တစ်ဦးတည်းသာ မူလခန္ဓာကိုယ်နဲ့ ဖြစ်ပါတယ်။

"တကယ်တော့ ငါတို့ မှားခဲ့တယ်"

နေဝိညာဉ် သစ်လွင်ခြင်းက ပြောလိုက်တယ်။

"ငါတို့ ရဲ့ အေးငြိမ်းမှုအတွက် စကြဝဠာကြီးရဲ့ ရုပ်လောကကို ငါတို့ လျစ်လျူရှု ထားခဲ့ကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ ယူနေဆိုရာ ... ကွန်ဇူးပြောတာ မမှားပါဘူးကွာ။ မင်းသာ လောကီ ရုပ်လောက တန်ခိုးရှင် ဖြစ်ခဲ့ရင် သက်ရှိတွေ ဘယ်လောက်မှ ကျန်မှာ မဟုတ်ဘူး "

နေဝိညာဉ် သစ်လွင်ခြင်းက စသလို နောက်သလို ပြောလိုက်တာကြောင့် အားလုံး ပြုံးလိုက်ကြတယ်။ ပြုံးပုံချင်းတော့ မတူဘူးပေါ့လေ။

စကြဝဠာကြီးရဲ့ အပြင်ဘက် ... အဝေးတစ်နေရာ။

အချိန်၊ အာကာသနဲ့ ဖြစ်တည်မှုတွေ ဘာတစ်ခုမှ မရှိတဲ့ နေရာ ... ။

အမှောင်ထုတစ်ခုပဲ ရှိနေခဲ့တယ်။

အဲဒီအမှောင်ထုထဲမှာ ဦးချို လေးခုနဲ့ ဂြိုဟ်သားကြီး တစ်ကောင် ပုလ္လင်လိုလို ထိုင်ခုံတစ်ခုကို ဖန်ဆင်းပြီး ထိုင်နေတယ်။ သူ့ရှေ့မှာ တော့ ဦးချိုသုံးခုနဲ့ ဂြိုဟ်သား (၁၅) ကောင်ဟာ ဒူးထောက်ထားကြတယ်။

အဲဒီဦးချိုလေးခုနဲ့ ဂြိုဟ်သားကြီးကတော့ အမှောင်သခင်ကြီးပဲ ဖြစ်ပြီး သူ့ကို "စကြဝဠာ စားသုံးသူ" လို့ သိထားကြတယ်။ ဘာလို့ လဲဆို သူဟာ စကြဝဠာတွေကို အများ အပြား ဝါးမျို စားသောက်ခဲ့လို့ ပဲ ဖြစ်တယ်။ ဒီလောကမှာ အပြိုင်စကြဝဠာတွေက ကုဋေချီပြီး ရှိတယ်လေ။ အမှောင်သခင်ကြီးကတော့ အားလုံးကို ဝါးမျို စားသောက်ချင်နေတာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ စကြဝဠာ တော်တော်များများမှာ ကျင့်ကြံခြင်း မြင့်မားကြတဲ့ ကာကွယ် စောင့်ရှောက်သူတွေ ရှိကြတယ်။

တကယ်တော့ စကြဝဠာတွေဟာ "ရုပ်နဲ့ နာမ် တွဲဖက်" တွေ ဖြစ်တယ်။ တစ်ခု မရှိရင် တခြားတစ်ခုလည်း မရှိနိုင်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် ရုပ်ကမ္ဘာလောက ပျက်စီးရင် နာမ်လောက ပျက်စီးမှာ ပါ။ အမှောင်သခင်ကြီးကသာ ရုပ်လောကကို စားသုံးလိုက်မယ် ဆိုရင် နာမ်လောကပါ (ကာကွယ်သူတွေ ရှိတာကြောင့် စားသုံးမရပေမယ့်) ပျက်စီးမှာ ပါ။

ဒါပေမဲ့ နာမ်လောက ပျက်စီး (စားသုံးလိုက်) ရင်တော့ ရုပ်လောကက အသက်မဲ့ သွားလိမ့်မယ်။ ဒီလိုဆို ပျက်စီးခြင်းဟာ ပုံစံအသစ်ဖြစ်သွားပြီး ရုပ်လောကက အမှောင်သခင်ကြီးရဲ့ ကစားစရာ ဖြစ်သွားမယ်လေ။

ဒီဟာနဲ့ အနီးစပ်ဆုံး ဥပမာကတော့ လူတစ်ယောက် ခန္ဓာကိုယ် သေဆုံးရင် စိတ်ဝိညာဉ်က ပျက်စီးသွားသလိုမျိုး။ စိတ်ဝိညာဉ်သာ ပျက်စီးသွားရင် လူက သေဆုံးရမှာ ဖြစ်ပေမယ့် ခန္ဓာကိုယ် ရုပ်အလောင်းက အချိန်အတိုင်းအတာ တစ်ခုအထိ မပျက်မစီးဘဲ ကျန်နေခဲ့တယ် မလား။

အမှောင်သခင်ကြီးဟာ နာမ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ဝါးမျိုမှုကို ပိုနှစ်သက်တယ် ။ ပြီးရင် ရုပ်ပိုင်းစကြဝဠာကို ဒီအတိုင်းထားပြီး ရုပ်သေးရုပ် တစ်ရုပ်လို ဆော့ကစား နေတတ်တယ်။ အဲဒါက သူ့ကိုယ်သူ "ဖန်ဆင်းရှင်" တစ်ဦး လို့ ထင်မြင်စေပြီး စိတ်ကျေနပ် စေတယ်လေ။

သူ့ ရှေ့ မှာ ဒူးထောက်နေတဲ့ ဂြိုဟ်သားတွေကတော့ ‘အမှောင် စစ်သူကြီး (၁၈) ဦး’ လို့ ကျော်ကြားတဲ့ သူ့လက်အောက် ငယ်သားတွေ ဖြစ်တယ်။ အမှောင်စစ်သူကြီး (၁၈) ဦးထဲက (၃) ဦးကတော့ အားကောင်းတဲ့ ကျင့်ကြံသူတွေ ရှိတဲ့ စကြဝဠာက လူတွေလက်ချက်နဲ့ ကျဆုံးသွားခဲ့ပါပြီ။

သူ အခု မျက်စိကျနေတဲ့ စကြဝဠာက ထာဝရပန်းတို့ ရဲ့ စကြဝဠာပဲ ဖြစ်တယ်။ အမှောင်သခင်ကြီးဟာ အဲဒီစကြဝဠာမှာ နာမ်လောက ကာ ကွယ် စောင့်ရှောက်သူတွေ ချည်းပဲ ရှိတာကို သိထားတာကြောင့် ရုပ်က မှု့ကို တိုက်ခိုက်ပြီး စားသုံးဖို့ သူ့စစ်တပ် တစ်တပ်ကို စေလွှတ်လိုက်တယ်။ အဲဒီစစ်တပ်မှာ အမှောင်စစ်သူကြီး (၂) ဦးက ဦးဆောင်တယ်။

ထာဝရပန်းဥယျာဉ်။ ထာဝရနန်းတော်။ ခန်းမတစ်နေရာ။
ဗုဒ္ဓက တိတ်ဆိတ် နေရာကနေ စတင် ပြောဆိုလိုက်တယ်။

"ငါတို့ ခုခံကာကွယ်ရမယ်"

ဒီစကြဝဠာရဲ့ နာမ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ခုခံကာကွယ်မှုက အားကောင်းလွန်းတယ်။ နာမ်လောက ကာကွယ်သူ (၆) ဦးက လောကနဲ့ ပေါင်းစပ်သွားပြီကိုး။ အဲဒါနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်ပဲ ... ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ခုခံကာကွယ်မှုက အားနည်းလွန်းတယ်။ ထာဝရ ဖြစ်တည်မှုအဆင့် (၁၀) ဆိုတာ ဒီစကြဝဠာမှာ ရှိမှ မရှိပဲလေ။

"ခုခံကာကွယ်တာတော့ ဟုတ်ပါပြီ။ ဒါပေမဲ့ သူတို့ က နာမ်လောကကို တိုက်ခိုက်မှာ မဟုတ်ဘူး ။ ရုပ်လောကကို တိုက်ခိုက်မှာ ။ ငါတို့ ရဲ့ ကိုယ်ပွားတွေက မူလခန္ဓာအစွမ်းရဲ့ ၅၀ ရာခိုင်နှုန်းပဲ ရှိတယ်ကွ အဲဒီအစွမ်းက ထာဝရဖြစ်တည်မှု အဆင့် (၅) တောင် ရှိတာ မဟုတ်ဘူး "

ကွန်ဖြူးရှပ်က ပြောတယ်။ ဗုဒ္ဓကတော့ ထာဝရပန်းကို ကြည့်ပြီး ပြုံးတော်မူတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ အားလုံးကလည်း တစ်စုံတစ်ခုကို နားလည်သွားသလို ထာဝရပန်းကို ကြည့်လိုက်ကြတယ်။ အားလုံးရဲ့ အကြည့်အောက်မှာ ထာဝရပန်းလည်း နည်းနည်း တစ်မျိုးဖြစ်သွားတယ်။

ထာဝရပန်းဟာ မူလ ထာဝရအဆင့်ကို ရောက်နေတာ ရက်ပိုင်းပဲ ရှိသေးတာကြောင့် လောကနဲ့ မပေါင်းစပ်ရသေးပါဘူး။ ဒါကြောင့် သူ့ရဲ့ မူလခန္ဓာဟာ ရှိနေပါသေးတယ်။ ပြီးတော့ ထာဝရပန်းဟာ လက်ရှိအစွမ်းနဲ့ ဆိုရင် ရုပ်လောကမှာ တောင် ထာဝရဖြစ်တည်မှု အဆင့် (၁၀) နီးနီးလောက် အစွမ်းထက်နေပါပြီ။

မီးသခင်က ထာဝရပန်းကို ပြောတယ်။

"ထာဝရပန်း ငါတို့ ဟာ တစ်ကိုယ်ကောင်း ဆန်ခဲ့ကြတယ်။ အခုတစ်ခါလည်း ငါတို့ ရဲ့ စကြဝဠာအတွက် လောကနဲ့ ပေါင်းစပ်တာကို ဆိုင်းငံ့ပေးဖို့ တစ်ကိုယ်ကောင်း ဆန်ဆန် တောင်းဆိုပါတယ်"
